

WELK KUILMAÏSRAS KIEZEN?

Vorig jaar hebben CIPF, LCV, CPL-Vegemar en Carah 81 kuilmaïsrassen getest op meer dan 10 locaties in België. In dit artikel krijg je een overzicht van de rassen die hun goede kwaliteiten bevestigen en van vele nieuwe rassen met goede eigenschappen. – Naar : CIPF, LCV, CPL-Vegemar en Carah

Voor kuilmaïs was 2014 door de gunstige weersomstandigheden een goed jaar op het vlak van opbrengst. Gemiddeld genomen liggen de drogestofopbrengsten (DS) 2 tot 3 ton hoger dan in 2013 en 1,5 tot 2 ton hoger dan in 2012. De zetmeelgehalten voor de zeer vroege tot vroege variëteiten lagen met een gemiddelde van 37,1% in de buurt van de waarden van 2013 (36,8%). Voor de VEM-waarden zien we eveneens resultaten in de buurt van 2013: gemiddeld 933 VEM in 2014 tegenover 935 VEM in 2013. Voor de halfvroege tot late groep bedroeg het zetmeelgehalte gemiddeld 35,6% tegenover 35,5% in 2013. De VEM-waarden lagen ongeveer op het niveau van 2013: 924 VEM in 2014 tegenover 926 VEM in 2013.

Het normale netwerk is opgesplitst in 2 groepen. Een eerste groep opvat de zeer vroege tot vroege rassen (FAO-index \leq 230). De halfvroege tot late rassen (230 < FAO-index \leq 270) vormen de tweede groep. In het normale netwerk van 2014 worden de betere rassen van de afgelopen jaren uitgezaaid samen met de koplopers van het voorlopige netwerk van CIPF in 2013. Daarbij komen nog recent op de Belgische rassencatalogus ingeschreven hybriden en tot slot nog een aantal goed presterende rassen die in

2013 hun eerste jaar meedraaiden in de officiële rassenproeven.

In het netwerk met de zeer vroege tot vroege rassen werden het afgelopen jaar 34 rassen getest op 12 locaties. Dat zijn Ath (Carah); Bury, Essen, Meeuwen, Roux-Miroir, Vieux-Genappe en Zichem (CIPF); Mortroux (CPL-Vegemar) en Bottelare, Geel, Sint-Niklaas en Poperinge (LCV). De verschillende rassen werden vergeleken ten opzichte van 4 standaardrassen (ES Kira, Messago, Nitro en P8000). In tabel 1 (p. 16) krijg je een overzicht van de rassen in deze groep die respectievelijk 3, 2 en 1 jaar in proef lagen. Op de website van CIPF vind je de tabellen met alle resultaten van de beproefde rassen met vermelding van de mandataris en het jaar van inschrijving op de rassenlijst.

In het netwerk met de halfvroege tot late rassen (230 < FAO-index \leq 270) werden 47 rassen getest op 12 locaties in Laag- en Midden-België: Ath (Carah); Bossut, Breedhout, Hoogstraten, Maulde, Naast en Overpelt (CIPF); Les Waleffes (CPL-

Vegemar) en Bottelare, Geel, St-Niklaas en Poperinge (LCV). Voor dit netwerk werden volgende 4 standaardrassen geselecteerd: Juliëtt, PR39F58, Ronaldinio en SY Kairo. In tabel 2 (p. 17) vind je een overzicht van de rassen in deze groep die 3, 2 en 1 jaar in proef lagen.

Opbouw van het proefveldnetwerk

Sinds 2013 werken CIPF, LCV, CPL-Vegemar en Carah samen aan de uitvoering van de proeven voor het normale netwerk kuilmaïs. Het samenbrengen van alle proeven in één netwerk zorgt voor een globale synthese die gebaseerd is op een uitgebreide dataset met een evenwichtige vertegenwoordiging van alle landbouwstroken in Laag- en Midden-België. CIPF coördineert het netwerk.

Vroegrijpheid

De zeer vroege tot vroege variëteiten kunnen gezaaid worden van (15)-20 april tot 20 mei. De halfvroege tot late rassen (230 < FAO-index \leq 270) worden doorgaans gezaaid tussen 15 april en 10 mei. De vroege rassen (200 < FAO-index \leq 230) worden aangeraden voor een zaai in de periode van 1 tot 15 mei. De zeer vroege rassen (180 < FAO-index \leq 200) worden meestal gebruikt wanneer de zaai pas

.....
**Het Vlaamse areaal kuilmaïs
 in 2013 bedroeg 122.350 ha.**

laat in mei kan starten, na een snede raagrass of wanneer een vroege oogst noodzakelijk is om het perceel vrij te maken voor de volgteelt.

Een zeer vroege zaai houdt risico's op vorstschade in. Te laat zaaien verhoogt voor de late rassen het risico om bij de oogst een te laag DS-gehalte te halen in een jaar met lage temperatuursommen. De latere rassen worden vooral gekozen voor hun hoge productiecapaciteit. Vergelijken met de zeer vroege tot vroege rassen gaat de verhoging van de productie meestal samen met een wat lagere voederwaarde omdat het kolfaandeel daalt.

Dubbeldoelrassen

Een aantal rassen voldoet aan de criteria van dubbeldoelras. Rassen met een goede, droge korrelopbrengst en een goede resistentie tegen stengelrot komen in aanmerking. Binnen deze rassen zijn er genoeg die ook een goed rendement halen bij het hakselen als kuilmaïs. Deze keuze houdt minder risico's in dan als je een typisch kuilmaïsras alsnog zou dorsen. Hier riskeer je hoge vochtgehaltes en een moeilijker oogstbaar gewas als gevolg van stengelrot of legering.

Drogestofgehalte

Het oogsttijdstip moet je goed plannen op basis van de evolutie van het DS-gehalte en de weersomstandigheden. Voor de vroege tot zeer vroege rassen stelt het behalen van het optimale DS-gehalte van 32 tot 36% doorgaans geen problemen. Bij dit niveau van DS-gehalte heeft men ideale inkuilomstandigheden samen met een goede voederopname. Boven de 38% wordt het moeilijker om een goed aandrukte kuil te verwezenlijken en verhoogt de kans op schimmelontwikkeling en opwarming van de kuil. De schimmels verhogen op hun beurt de risico's op mycotoxines en de smakelijkheid van het voeder gaat eveneens gradueel achteruit. Om de risico's op sapverlies te beperken moet een minimum van 32% aan droge stof bereikt worden. Voor de halfvroege rassen haalt men in Laag- en Midden-België meestal probleemloos 32-36% DS. Voor de halflate en late rassen moet je toch wat oplettender zijn bij de keuze van de zaaidatum, oogstdatum en het perceel (toegankelijkheid bij een eventueel late oogst). Gezien de grote omvang van bepaalde rassen is het soms nodig om bij een wat lagere zaaidichtheid (90.000-95.000 korrels/ha) te zaaien. De impact van een lagere zaaidichtheid op de rijpheid bij de oogst blijft echter beperkt (+0,5% DS) ondanks een hoger kolfaandeel en een meer legeringsvast gewas.

Tabel 1 Meerjarige resultaten zeer vroege tot vroege kuilmaïs normaal netwerk - Bron: CIPF 2012-2014

	DS-opbrengst gehele plant (rel)			Gemiddelde ¹	DS-gehalte gehele plant (%)	Verteerbaarheid organische stof (rel)
	2012	2013	2014		Gemiddelde ¹	Gemiddelde ¹
Zeervroege rassen 3 jaar in proef						
Cathy	103,2	101,2	100,7	101,7	37,1	100,4
Tokala	99,0	101,2	101,5	100,6	37,8	99,1
ES Kira	99,3	98,2	99,3	98,9	37,0	98,6
ES Heracles	99,1	98,3	97,1	98,2	37,5	99,0
Kajuns	99,2	96,4	97,4	97,7	36,9	101,1
Nitro	96,4	97,7	97,5	97,2	36,3	100,9
P8057	97,0	97,4	93,4	95,9	37,3	101,2
Zeervroege rassen 2 jaar in proef						
SY Comandor		102,4	101,1	101,7	36,3	99,9
SY Feeditop		99,9	99,6	99,8	36,7	99,8
P7524		97,1	96,5	96,8	37,9	98,6
Nieuwe rassen						
Kompetenz			105,6	105,6	36,3	102,7
LG 30212			101,7	101,7	37,7	101,2
Babexx			101,3	101,3	36,5	99,2
P7883			100,5	100,5	36,8	98,5
Montornes			99,2	99,2	37,0	101,0
LG 30209			96,6	96,6	39,5	101,5
Vroege rassen 3 jaar in proef						
LG 30240	106,9	102,1	102,9	103,9	35,6	98,8
LG 30220	101,3	103,7	101,7	102,2	35,6	101,0
LG 30217	99,2	103,2	103,8	102,1	35,9	99,8
LG 30223	98,4	104,7	102,6	101,9	35,4	101,0
P8000	102,6	99,1	103,0	101,6	35,0	99,9
ES Cluedo	102,2	98,1	101,9	100,7	35,9	99,7
Ambrosini	98,4	99,4	98,6	98,8	35,7	98,7
Message	97,6	99,5	98,7	98,6	35,7	101,0
Vroege rassen 2 jaar in proef						
Mallory		102,6	105,2	103,9	35,6	100,6
P8200		98,5	102,0	100,3	34,1	95,2
Porfavor		99,4	100,7	100,0	34,8	99,9
P7905		97,4	97,6	97,5	34,7	98,6
Nieuwe rassen						
LG 30248			106,8	106,8	35,2	98,6
Gottardo KWS			102,6	102,6	35,7	100,4
LG 30215			100,7	100,7	36,0	100,3
P8087			100,2	100,2	35,5	92,8
SikalDI CS			99,6	99,6	35,0	99,9
Omixxa			98,3	98,3	35,5	98,5
Jaargemiddelde	19,7 (t/ha)	18,9 (t/ha)	21,9 (t/ha)			
Gemiddelde getuigen	19,9 (t/ha)	19,1 (t/ha)	21,8 (t/ha)			73,4 (%)
<i>100% = getuigen (15 gemeenschappelijke rassen van 3 jaar: Ambrosini; Cathy; ES Cluedo; ES Heracles; ES Kira; Kajuns; LG30217; LG30220; LG30223; LG30240; Message; Nitro; P8000; P8057 en Tokala)</i>						
<i>De resultaten van 2013 en 2014 steunen op proefresultaten van CIPF, LCV, Carah en CPL-Vegemar.</i>						
<i>De resultaten van 2012 steunen op proefresultaten van CIPF.</i>						
<i>¹ Gemiddelde van de proefjaren (3, 2 of 1 jaar in proef)</i>						

Oogsttijdstip

Door de selectie hebben de meeste van de huidige rassen een vrij goed *stay green*-karakter. Dit maakt het zo goed als onmogelijk om zich enkel te baseren op het uitwendige visuele kenmerken van de gehele plant voor het bepalen van het oogsttijdstip. Planten met een DS-gehalte van 35% kunnen nog over volledig groene bladeren beschikken terwijl de schutbladeren en korrels al in een verge-

vorderd, droog stadium zitten. Een regelmatige controle van de schutbladeren en korrels (via de positie van de melklijn en de verdeling van de verschillende zetmeelvormen en via de al dan niet aanwezigheid van het zwarte puntje) op een aantal percelen en de opvolging van de persmededelingen van LCV over de afrijping van de kuilmaïs in Vlaanderen laten toe om het oogsttijdstip beter te bepalen.

Stengelrot

In het DS-traject van 32 tot 36% zijn er normaal gezien geen problemen met stengelrot. Boven 36% DS kan deze ziekte een snelle stijging van het DS-gehalte veroorzaken waardoor een snelle oogst nodig wordt om bijkomende problemen te vermijden. Stengelrot maakt de planten gevoeliger voor legering en bij de oogst kunnen meer kolven verloren gaan. Er zijn nog aanzienlijke verschillen tussen de rassen. Daarom blijft dit kenmerk bij de rassenkeuze van belang, zeker bij de rassen van het zeer vroege tot vroege type. De resistentie tegen builenbrand blijft nog altijd een belangrijke troef voor een ras voor de smakelijkheid en kwaliteit van het voeder. Van jaar tot jaar zijn er grote verschillen in gevoeligheden tussen de verschillende rassen. Resistentie tegen mechanische legering en resistentie tegen stengelbreuk blijven eveneens belangrijke eigenschappen. Mooi rechtopstaande planten vergemakkelijken de oogst. Legeringsvaste planten geven ook minder kans op verhoogde aswaarden in de kuil en op hogere celwaarden in de melk. In 2012 werden op verschillende locaties belangrijke rasverschillen voor mechanische legering en of stengelbreuk vastgesteld.

Vergisting

De best renderende rassen uit het half-late en het late segment kunnen eventueel aangewend worden voor vergisting. Voor de toepassing als energiemais is een minimum van 28% DS nodig. Om de sapverliezen te beperken en een betere bewaring te bekomen is het nog beter om op een DS-gehalte van 32% te mikken.

Analyses

De analyses voor de bepalingen van de voederwaarde-eigenschappen zoals zetmeelgehalte, verteerbaarheid van het organisch materiaal en VEM van de verschillende variëteiten zijn uitgevoerd in samenwerking met de Afdeling Valorisatie van landbouwproducten van het CRA-W in Gembloux en de provinciale laboratoria van Henegouwen en Luik (via NIRS-spectrometrie). Voor de bepaling van de verteerbaarheid van het organisch materiaal werd gewerkt met de M4 equilibratiecurve van Aufrère.

Zeer vroege variëteiten

In de groep van de zeer vroege variëteiten (FAO-index ≤ 200) bevestigen Tokala, SY Comandor, Cathy, SY Feeditop en ES Kira. Tokala, SY Comandor en Cathy halen een goede opbrengst in kg DS per ha. SY Comandor en Cathy hebben daarenboven een zeer goede verteerbaarheid van het

Tabel 2 Meerjarige resultaten halfvroege tot late kuilmajs normaal netwerk - Bron: CIPF 2012-2014

	DS-opbrengst gehele plant (rel)				DS-gehalte gehele plant (%)	Verteerbaarheid organische stof (rel)
	2012	2013	2014	Gemiddelde ¹		
Halfvroege rassen (3 jaar in proef)						
Barros	103,3	103,8	105,1	104,1	35,4	98,6
Amaretto	102,4	101,6	101,7	101,9	35,6	98,5
PR39A98	98,2	102,0	101,5	100,6	36,8	98,7
SY Kairo	99,2	100,6	99,4	99,7	35,4	99,9
SY Unitop	97,7	101,9	98,4	99,3	36,5	99,5
Geoxx	100,1	100,1	96,8	99,0	37,7	99,0
Ronaldinio	100,2	97,5	99,0	98,9	37,4	101,7
Baracco	97,6	99,0	99,1	98,6	36,9	101,8
Pentexx	100,4	99,1	95,5	98,4	36,3	102,7
Millesim	97,7	98,5	98,9	98,3	36,4	101,2
Torres	102,4	96,0	96,1	98,2	36,3	101,7
SY Multitop	98,2	96,3	96,3	96,9	36,1	101,2
Halfvroege rassen (2 jaar in proef)						
LG 30232		103,2	100,9	102,0	37,1	103,2
Montecristo		101,1	99,7	100,4	35,2	99,3
ES Albatros		98,0	101,1	99,6	35,7	100,1
DKC3531		95,5	97,6	96,6	35,8	103,1
Nieuwe halfvroege rassen						
LG 30252			107,6	107,6	35,6	99,3
LG 30260			103,5	103,5	36,0	102,1
P8609			102,7	102,7	35,3	100,6
1406HYB			102,4	102,4	36,5	103,5
1338HYB			102,2	102,2	34,9	98,5
Volumixx			102,0	102,0	37,7	98,1
ES Aspect			100,9	100,9	35,2	103,4
SY Altitude			100,7	100,7	36,2	101,6
Claudio			100,7	100,7	35,9	98,4
1405HYB			100,5	100,5	36,6	102,9
Kawaxx			99,5	99,5	35,9	99,3
VEMstar			98,6	98,6	35,1	105,2
Siloflexx			96,8	96,8	36,0	98,9
ES Tolerance			93,8	93,8	35,3	101,2
Halflate tot late rassen (3 jaar in proef)						
PR38Y34	99,9	103,4	107,6	103,6	32,1	97,8
Galvani CS	103,0	100,1	101,7	101,6	31,9	97,3
Juliatt	99,2	100,9	103,9	101,3	34,0	99,9
PR39F58	100,4	99,2	99,0	99,5	33,9	100,5
Halflate tot late rassen (2 jaar in proef)						
Pauleen		107,5	108,2	107,8	32,3	97,6
P9027		101,4	100,0	100,7	33,6	98,3
ES Fireball		98,8	102,5	100,6	32,6	97,8
Danubio		100,0	97,9	99,0	33,7	100,6
DKC3523		94,1	95,6	94,9	33,7	98,6
Nieuwe halflate tot laterassen						
ES Yeti			105,7	105,7	32,0	98,8
ES Tarock			102,7	102,7	34,6	102,6
SY Bratisla			100,4	100,4	33,6	100,7
DKC3640			100,0	100,0	33,2	99,2
SY Fanatic			99,8	99,8	34,4	103,2
Siriani CS			99,7	99,7	31,3	95,5
P8258			99,2	99,2	34,0	99,7
Jaargemiddelde	19,8 (t/ha)	19,5 (t/ha)	22,5 (t/ha)			
Gemiddelde getuigen	20,1 (t/ha)	19,7 (t/ha)	22,3 (t/ha)			72,3 (%)
<i>100% = getuigen (16 gemeenschappelijke rassen van 3 jaar: Amaretto; Baracco; Barros; Galvani CS; Geoxx; Juliatt; Millesim; Pentexx; PR38Y34; PR39A98; PR39F58; Ronaldinio; SY Kairo; SY Multitop; SY Unitop en Torres)</i>						
<i>De resultaten van 2013 en 2014 steunen op proefresultaten van CIPF, LCV, CARAH en CPL-VEGEMAR.</i>						
<i>De resultaten van 2012 steunen op proefresultaten van CIPF.</i>						
<i>¹ Gemiddelde van de proefjaren (3, 2 of 1 jaar in proef)</i>						

organisch materiaal. SY Comandor heeft een van de hoogste energie-opbrengsten van de groep. SY Feeditop en ES Kira hebben een DS-opbrengst rond het niveau van de standaardrassen.

Interessante nieuwkomers zijn Kompetenz, LG 30212, Babexx, P7883 en Montornes. De rassen Kompetenz en LG 30212 halen de beste opbrengsten, en dit zowel in kg DS per ha als in kVEM/ha. Hun verteerbaarheid behoort eveneens bij de beste uit de groep. LG 30212 bevestigt hiermee zijn uitstekende resultaten van het voorlopige netwerk 2013. Kompetenz beschikt ook over goede resultaten bij de oogst als korrelmaïs of MKS.

Babexx en P7883 zijn goede nieuwkomers met een goede opbrengst, gekoppeld aan een verteerbaarheid onder het niveau van de standaardrassen. Montornes beschikt over een opbrengstpotentieel rond het niveau van de standaardrassen maar verdient een vermelding wegens zijn goede verteerbaarheid. Rassen met een goede verteerbaarheid maar een iets lagere opbrengst zijn Nitro, Kajuns en LG 30209. Binnen de groep van de zeer vroege rassen zijn LG 30209, Tokala, LG 30212, Cathy, ES Kira, Montornes en P7883 de vroegste rassen. Bij al de rassen in deze vroegrijheidsgroep traden in 2014 geen problemen met builenbrand op.

Vroege variëteiten

In de groep vroege variëteiten (200 < FAO-index < 230) bevestigden de rassen Mallory, LG 30217, P8000, LG 30240, LG 30223, P8200, LG 30220 en ES Cluedo. Mallory, LG 30217, P8000 en LG 30240 behalen in deze groep de hoogste opbrengst. Mallory, LG 30217 en P8000 kenmerken zich ook door een uitstekende energieopbrengst (kVEM/ha). Mallory scoort de tweede beste verteerbaarheid uit de groep. De variëteiten LG 30223, LG 30220 en ES Cluedo hebben goede algemene eigenschappen, inclusief inzake opbrengst in kg DS/ha en in kVEM/ha. Deze 3 rassen beschikken over een goede verteerbaarheid. P8200 beschikt over een iets minder goede verteerbaarheid maar het verdient toch de aandacht dankzij een goede DS-opbrengst.

Interessante nieuwe rassen zijn LG 30248, Gottardo KWS en LG 30215. LG 30248 behaalt in haar eerste proefjaar in deze groep van het normale netwerk het beste rendement in kg DS per hectare. De verteerbaarheid van het organisch materiaal ligt net onder het niveau van de controlerassen. Het ras scoort hiermee nog altijd bij de betere in het klassement van de energieopbrengst. Gottardo KWS

is een veelbelovend ras met goede eigenschappen op kwalitatief en kwantitatief vlak. Daarnaast is het bovendien een goede kandidaat als dubbeldoelras gezien de goede resultaten bij de oogst als korrelmaïs. LG 30248 en Gottardo KWS bevestigen in 2014 hun goede resultaten van het voorlopige netwerk in 2013. Het ras LG 30215 sluit het rijtje nieuwigheden af met een goede verteerbaarheid en een goede opbrengst in kg DS/ha en in kVEM/ha. De rassen in deze vroegrijheidsgroep hadden in 2014 geen problemen met builenbrand.

Halfvroege variëteiten

In de groep halfvroege variëteiten (230 < FAO-index < 250) bevestigden Barros, Amaretto, PR39A98, ES Albatros en LG 30232. Barros bevestigt zijn goed opbrengstpotentieel, zowel voor opbrengst in kg DS als in energieopbrengst. De verteerbaarheid van het organisch materiaal ligt net onder het niveau van de standaardrassen. Barros is ook goed geschikt om te oogsten als korrelmaïs. Amaretto en PR39A98 hebben gelijkaardige eigenschappen: een goede DS-opbrengst, maar wel gekoppeld aan wat minder gunstige voederwaarden. ES Albatros en LG 30232 behalen beide een goede DS-opbrengst, samen met een goede verteerbaarheid. ES Albatros is bovendien een goede kandidaat als dubbeldoelras. LG 30232 heeft een hoge energiedichtheid (VEM/kg). Daardoor scoort dit ras ook goed in kVEM/ha. Interessante nieuwe rassen zijn LG 30252, LG 30260, P8609, Volumixx, ES Aspect en SY Altitude. LG 30252 en LG 30260 eindigen in hun eerste jaar in het normale netwerk in de top 3 van de klassering voor zowel opbrengst uitgedrukt in kg DS als in kVEM/ha. LG 30260 heeft bovendien een goede verteerbaarheid. P8609 is een ras met een goede DS-opbrengst, gecombineerd met een goede energetische opbrengst. De verteerbaarheid ligt in de buurt van de controlerassen. LG 30252, LG 30260 en P8609 bevestigen hun goede resultaten uit het voorlopige netwerk van 2013. Volumixx heeft goede eigenschappen, ondanks een wat minder goede verteerbaarheid. De opbrengst van ES Aspect en SY Altitude ligt net onder het gemiddelde van de standaardrassen; de verteerbaarheid is goed. Voor ES Aspect noteren we een hoge energiedichtheid en dus een goede opbrengst uitgedrukt in kVEM/ha. Vemstar kan interessant zijn voor landbouwers die niet zo zeer op zoek zijn naar topopbrengsten maar wel naar rassen met een hoge verteerbaarheid en een

hoge energiedichtheid (VEM/kg). In deze groep viel een zekere gevoeligheid voor builenbrand te noteren bij P8609, Amaretto, Claudinio, Kawaxx en Siloflexx.

Halflate tot late variëteiten

De halflate tot late variëteiten hebben een FAO-index boven 250. Pauleen, PR38Y34, Juliett, ES Fireball en Galvani CS bevestigen. Pauleen en PR38Y34 beschikken over het grootste opbrengstpotentieel, zowel voor opbrengst in kg DS als voor energieopbrengst. Beide rassen hebben wel een verteerbaarheid die onder het gemiddelde van de standaardrassen ligt. Juliett heeft ook een goede energieopbrengst en DS-opbrengst. De verteerbaarheid van het ras zit net onder die van de standaardrassen. ES Fireball heeft een goede energetische opbrengst: het DS-rendement is zeer goed maar de verteerbaarheid is wat lager. Galvani CS heeft ongeveer hetzelfde profiel met interessante opbrengsten in combinatie met een zwakke verteerbaarheid van het organisch materiaal.

Interessante nieuwe rassen zijn ES Yeti, ES Tarock en SY Bratisla. Met zijn goede opbrengst in kg DS/ha en in kVEM/ha bevestigt ES Yeti zijn goede resultaten van 2013. De verteerbaarheid scoort iets onder die van de standaardrassen. ES Tarock is een veelbelovend nieuw ras met goede eigenschappen op kwalitatief en kwantitatief vlak. Voor een ras in deze vroegrijheidsgroep heeft het een goede verteerbaarheid. SY Bratisla beschikt over een opbrengst en een verteerbaarheid die vergelijkbaar zijn met de standaardrassen. Ondanks een eerder middelmatig opbrengstpotentieel vermelden we toch SY Fanatic voor zijn goede verteerbaarheid en zijn goede energiedichtheid. In deze groep hadden ES Fireball, DKC3640 en DKC3523 wat te lijden van builenbrand. Bij Galvani CS waren er op sommige proefpercelen problemen met legervastheid. ■

Aan dit artikel werkten mee: Jurgen Depoorter, Michaël Mary & Guy Foucart, CIPF; Olivier Mahieu, Carah; Maxime Hautot, CPL-Vegemar; Geert Haesaert, Sofie Landschoot & Gert Van de Ven, LCV.

Op de website van CIPF (www.cipf.be/nl) vind je de volledige resultaten van de proeven. Je vindt er ook de rassen met vermelding van de mandataris en het jaar van inschrijving op de rassenlijst.